

SZAKDOLGOZAT

**KÖZFELADATOT ELLÁTÓ SZERVEK ADATKEZELÉSE A
GYAKORLATBAN**

Készítette: Dr. Szilágyi Miklós

CUIABN

Adatvédelmi Szakjogász

Konzulens: Dr. Czékmann Zsolt

Intézeti Tanszékvezető

egyetemi docens

Konzulens: Dr. Bártfai Zsolt

Miskolci Egyetem

Állam- és Jogtudományi Kar

2019

THESIS

The data protection practice of public authorities

Author: Miklós Szilágyi dr.

CUIABN

Lawyer specialised in data protection

Consultant: Zsolt Czékmann Dr.

Head of Department

Associate Professor

Consultant: Zsolt Bártfai Dr.

University of Miskolc

Faculty of law

Miskolc

2019

TARTALOMJEGYZÉK

I. BEVEZETÉS.....	4
II. A GDPR HATÁLYBA LÉPÉSE ELŐTTI JOGI KÖRNYEZET.....	5
III. A JOGALAPVÁLASZTÁS ELVI LEHETŐSÉGEI ÉS KORLÁTAI.....	7
IV. A JOGALAPVÁLASZTÁSON KÍVÜLI GYAKORLATI PROBLÉMÁK.....	13
1. Az iratkezelési gyakorlat anomáliái.....	13
2. Az adatvédelmi tisztségviselői tevékenység betöltéséhez fűződő problémák.....	15
3. Az adatállomány leltár feltérképezésének nehézsége és kettősége.....	17
V. MEGOLDÁSOK KERESÉSE.....	19
VI. ÖSSZEGZÉS.....	20
VII. FORRÁSOK.....	22

I. BEVEZETÉS

Mint minden mű megírásánál elsőként felmerülő kérdés, hogy mi hívja, hívta életre a művet? Mi motiválta a szerzőt az alkotás elkészítésében?

A jogirodalmi művek jelentős része is jellemzően valamilyen sajátos meglátást, vagy valamiféle jobbító szándékot kíván megismertetni az olvasóval az éppen aktuális – terminus technicus-szal élve hatályos - jogi világban való eligazodáshoz. Jelen szakdolgozat megírása során is arra kívántam törekedni, hogy az általam a gyakorlatban fellelt problémákat másokkal is megismertessem, illetve adott esetben akár megoldást is kínáljak rá, remélve, hogy ezzel is segíthetek az olvasót foglalkoztató hasonló gondok megfejtésében, vagy legalább az adott témában való eligazodásban.

Címbéli konkrét témánk aktualitását és kiemelt fontosságát több dolog is igazolja, álljon itt talán a kettő legfontosabb:

- a közfeladatot ellátó szervek adatkezelése kapcsán - így vagy úgy, akár többszörösen is - valahol mindenki érintett, azaz a teljes társadalom,
- további példaként ismertetem, hogy magát a közfeladatot ellátó szervet és annak adatkezelését maga az általános adatvédelmi rendelet külön kiemeli a tekintetben, hogy az ilyen feladatok ellátásával összefüggő adatkezelést külön jogalapként határozza meg.

Témaválasztásomat nem csak annak általános jelentősége határozta meg, hanem gyakorló jogászként, közfeladatot ellátó szerveknél végzett munkám során szembesültem számos olyan kérdéssel, szituációval, problémakörrel, amellyel csak a gyakorlatban találkozik az ember.

Emiatt a szakdolgozat konkrét célja, hogy az ilyen típusú szokatlan gyakorlati helyzeteket, jogi dilemmákat ismertesse az olvasó számára a közfeladatot ellátó szervezetek, intézmények személyes adatok kezeléseivel összefüggésben, elsősorban azonban a jogalap választás problémakörére fókuszálva.

Milyen rendszeresen visszatérő kérdések merültek fel?

- A nem a közhatalmi tevékenység gyakorlása közben végzett adatkezelésekre alkalmazandó jogalapválasztás lehetőség vagy sem? Mikor lenne az?

- A kamerás megfigyelő rendszer alkalmazása szükségességes -e vagy jogszerű-e olyan esetben amikor nem a Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt. (továbbiakban: NISZ) által üzemeltetett, védett gerincvonalú kamerás megfigyelőrendszerekről beszélünk?
- Alkalmazhatjuk-e ilyen esetben a GDPR¹ 6. cikk (1) bekezdés f) pontját, mint jogalapot, ha annak 6. cikk (1) bekezdésének utolsó mondata kizárja a jogos érdeket közfeladatot ellátó szerv esetében annak feladatellátásához kötődő adatkezelésre? Ha nem, akkor pedig melyiket? Feladat-e ilyen rendszerek telepítése?

Számos más területet is választhattunk volna még dolgozati témánk vezérfonalának a jogalapok vizsgálatán túl úgy mint, az adatvédelmi tisztviselő elhelyezésének kérdését az adott intézmény szervezeti rendszerében, vagy akár a GDPR hatályba lépését követő jogkövetési magatartás kialakulásának döcögős mivoltát, vagy éppen a honlaplátogatással vagy az informatikai rendszerekkel összefüggő adatfeldolgozói megállapodások helyzetét.

Mégis a jogalapválasztás talán mindennek a lelke - ha szabad ilyen irodalmi hasonlattal élni - tekintve, hogy jogszerűség csak a megfelelő jogalap megválasztásával érhető el. Minden más ebből ered, amit talán az is alátámaszt, hogy az adatvédelem alapelvei között is elsőként kerül említésre.

II. A GDPR HATÁLYBA LÉPÉSE ELŐTTI JOGI KÖRNYEZET

A fent vázolt téma megközelítéséhez először a jogalapválasztás elvi lehetőségeit kell tisztázzuk.

Azonban, mielőtt nekiveselkednénk az egész Unióban kötelező erővel bíró adatvédelmi rendelet biztosította választási lehetőségeknek, röviden utalnunk kell arra, hogy a rendelet hatályba lépését megelőzően milyen korábbi magyar gyakorlat alakult ki ennek kapcsán.

---

¹ GDPR - AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2016. április 27-ei (EU) 2016/679 RENDELETE a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet)

A 2011. évi CXII. törvény az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról (régí Infotv.) mindössze két lehetőséget biztosított a jogalap választással összefüggésben: vagy törvényielőírás alapján vagy érintetti hozzájárulás alapján nyílt lehetőség erre. Ennek azért van jelentősége, mert egy korábban hosszú évek alatt kialakult gyakorlatot változtatott meg Magyarországon az adatvédelmi rendelet 2018. májusától kezdve. A korábbi hazai szabályozásnak volt egy nagy előnye a jogalapválasztás szempontjából: az egyszerűsége. Ez azonban azzal is járt a jogalapválasztás során, hogy „elkényelmesültek” az adatkezelésben résztvevők, hiszen majd a „jogszabály megmondja” típusú hozzáállás már nem lett elegendő az általános adatvédelmi rendelet kapcsán. Részben ennek is tudható be a közfeladatot ellátó szervek, intézmények részéről, hogy megszokták a jogszabályi előírás adta nyugalmat és sajnos, nem alakult ki még emiatt a döntési kényszerből fakadó az a fajta joggal elvárható önállóság és szaktudás iránti vágy, amely az új szabályozás kapcsán okvetlenül szükséges lenne. Gyakorló jogászként több intézményvezetővel folytatott megbeszélés során világossá vált, hogy maga az adatkezelés témaköre még mindig marginális fontossággal bír - bár van kivétel –, emiatt pedig nem csoda, hogy jelentős késéssel tudnak csak reagálni és megfelelni a jogszabályi kötelezettségek által rájuk rótt előírásokra. Mit várhatunk, ha maga az adatkezelés sem kap kellő hangsúlyt, hogyan várjuk el, hogy adott intézménynél a jogalapok fontossága is előtérbe kerüljön.

Az imént vázolt kialakult gyakorlatnak több oka is van azonban, nem lehet ennek kialakulását csak egy tényezőre visszavezetni.

- Egyik ilyen ok például a közfeladatot ellátó szervek bírsággal való szankcionálhatósága meg sem közelíti mértékét tekintve a civil szférára kiszabható bírságét. A GDPR 83. cikk (4) – (6) bekezdései alapján a civilszervezetek esetében akár 20 000 000 EUR összegű vagy a vállalkozás világpiaci éves árbevételének 4%-áig terjedő bírság is kiszabható. Ezzel szemben a tagállami közhatalmi vagy közfeladatokat ellátó szervek esetében a GDPR 83. cikk (7) bekezdése már arról ír, hogy tagállami hatáskörben is szabályozható, hogy az adott közhatalmi szerv szankcionálható-e, illetve, hogy annak milyen a mértéke. Magyarországon a Infotv. módosítását követően ezen tagállami szabályozás bekerült a hatályos joganyagba és a közfeladatot ellátó szervek adatkezelésével összefüggésben maximum 20 000 000 HUF összegű

közigazgatási bírság kiszabását teszi lehetővé. (Infotv. 61.§ (4) bekezdés)

- Másik ok, hogy számos közfeladatot ellátó szerv részben vagy egészben állami fenntartású, emiatt pedig a retorzió fennállásának veszélyét és valószínűségét is kisebbnek érzik ezen intézmények, hiszen az állam - de facto - egyik zsebéből teszi át a másik zsebébe a bírság összegét.
- Harmadik okként jelölném meg magát az adatvédelmi hatóságot, mely, szintén közfeladatot ellátó szervként „nem olyan vehemensen érdekelt” saját ágazatával szemben való erős retorzióban.
- Negyedik okként említhetjük magát az államot, mely a GDPR hatályba lépését megelőzően nem kellő hangsúllyal jelezte és készítette fel az rendelet fontosságára a szereplőket, mely ráadásul még időben is jelentős késsel párosult, illetve ahogy azt később is jelezzük, nem hozta szinkronba az Infotv. duális jogalapválasztását és az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelv² 7. cikkében alkalmazható többes jogalapválasztásra való áttérést, mellyel már a GDPR hatályba lépését követően legalább jogalapválasztás körüli anomáliák zömét eliminálta volna.

Mindezen fenti tényezők figyelembevételével érdemes csak az uniós jog alkotta új környezetet értelmezni.

III. A JOGALAPVÁLASZTÁS ELVI LEHETŐSÉGEI ÉS KORLÁTAI

Önmagában már jelen fejezet címe is elgondolkodtató, tekintve, hogy elvi lehetőségekről ír a jogalapok választhatóságát illetően. Természetesen, mindenki tisztában van az új uniós adatvédelmi rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével, amely hat különböző, a)–tól f) pontig terjedő lehetőséget biztosít az adatkezelőknek a célnak legjobban megfelelő jogalap megválasztására, de mint később látjuk, ennek lehetnek korlátai. Vegyük sorra először az elvi lehetőségeket:

a) az érintett hozzájárulását adta személyes adatainak egy vagy több konkrét célból történő kezeléséhez;

---

²Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról

- b) az adatkezelés olyan szerződés teljesítéséhez szükséges, amelyben az érintett az egyik fél, vagy az a szerződés megkötését megelőzően az érintett kérésére történő lépések megtételéhez szükséges;*
- c) az adatkezelés az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges;*
- d) az adatkezelés az érintett vagy egy másik természetes személy létfontosságú érdekeinek védelme miatt szükséges;*
- e) az adatkezelés közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges;*
- f) az adatkezelés az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezen érdekekkel szemben elsőbbséget élveznek az érintett olyan érdekei vagy alapvető jogai és szabadságai, amelyek személyes adatok védelmét teszik szükségessé, különösen, ha az érintett gyermek.*

A jogszabályi felsorolás nem jelent rangsort, tekintve azonban, hogy a személyes adatok kezelése akkor és annyiban jogszerű, amennyiben a GDPR 6. cikkben felsorolt jogalapok közül legalább az egyik teljesül, ezért legalább egy jogalapot választania kell az adatkezelőnek, de ez nem zárja ki, hogy adott esetben több jogalapot is megjelöljön az adatkezelésére. Mégis jobb, ha úgy fogalmazunk és végezzük munkánkat, hogy maximum egy jogcímünk legyen.

Jelen dolgozatnak nem témája a különleges adatok kezelése, de a jogalapokkal összefüggésben két gondolatot tisztáznunk kell.

Egyrészt, hogy a 9. cikk szerinti különleges adatok kezelése nem jelentenek önálló jogcímeket, hanem csak az adatkezelés különleges feltételeit. Éppen ezért nem is tér ki jelen dolgozat erre részletesebben.

Másrészt a közfeladatot ellátó szervezetek a személyes adatok különleges kategóriái kezelése során nincsenek privilégiumai, ha az nem a közfeladatának gyakorlása keretében végzett adatkezelés. Példaként említeném a Kormányhivatalokat, melyeknek a Népegészségügyi Főosztálya (átlagos olvasó számára korábbi elnevezése ismertebb, úgy, mint ÁNTSZ) bár közfeladatának sajátos jellege miatt számtalan egészségügyi adatot kezel – azon belül is jellemzően a rendkívül szenzitíveket, mint például az AIDS fertőzöttekről vezetett nyilvántartás, vagy egyéb járványügyi adatok, ahol az adatkezelés jogalapja a 6. cikk (1) bekezdés c) pontján nyugszik, ugyanezen főosztály

saját munkavállalóival összefüggő adatkezelés kapcsán viszont csak a 6. cikk (1) bekezdés e) pontja alapján kezelhet egészségügyi adatokat, figyelemmel a 9. cikk (2) bekezdés kivételi köreire is, jellemzően a (2) bekezdés

- b) pontja alapján; az adatkezelés az adatkezelőnek vagy az érintettnek a foglalkoztatást, valamint a szociális biztonságot és szociális védelmet szabályozó jogi előírásokból fakadó kötelezettségei teljesítése és konkrét jogai gyakorlása érdekében szükséges, ha az érintett alapvető jogait és érdekeit védő megfelelő garanciákról is rendelkező uniós vagy tagállami jog, illetve a tagállami jog szerinti kollektív szerződés ezt lehetővé teszi; és/vagy a*
- h) pontja szerint; az adatkezelés megelőző egészségügyi vagy munkahelyi egészségügyi célokból, a munkavállaló munkavégzési képességének felmérése, orvosi diagnózis felállítása, egészségügyi vagy szociális ellátás vagy kezelés nyújtása, illetve egészségügyi vagy szociális rendszerek és szolgáltatások irányítása érdekében szükséges, uniós vagy tagállami jog alapján vagy egészségügyi szakemberrel kötött szerződés értelmében, továbbá a (3) bekezdésben említett feltételekre és garanciákra figyelemmel.*

Ezen rövid kitérő után vizsgáljuk meg, hogy mégis mi az, ami korlátot jelenthet közfeladatot ellátó intézmények adatkezelésére vonatkozó jogalapválasztás során?

Első korlát maga a GDPR. Rögtön a 6. cikk utolsó mondata így hangzik:

„Az első albekezdés f) pontja nem alkalmazható a közhatalmi szervek által feladataik ellátása során végzett adatkezelésre.”

Azaz a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontjában rögzített jogos érdek szóba sem kerülhet ilyen szervek, intézmények adatkezelésével kapcsolatban. Anélkül, hogy nagyobb bírálat alá vonnánk a rendeletet és megalkotása során rangsorolt szempontokat, megjegyezném, hogy egy közfeladatot ellátó szervnek is lehet adott esetben jogos érdeke. Jogos érdeke például, hogy vagyontárgyait megóvja. A megóvás során alkalmazott kamerás megfigyelőrendszer alkalmazásának pedig - szerintem - csak ez az egy reális jogalapja lehetne. Erre utal a 29-es munkacsoport álláspontja is miszerint a közhatalmi feladaton és hatáskörön kívül eső esetekben lehetőség nyílik jogos érdeken alapuló jogalapon végzett személyes adatkezelési tevékenységre. Amennyiben így dönt az adatkezelő, akkor viszont érdekmérlegelési tesztet kell készítenie, attól függetlenül, hogy közfeladatot ellátó szerv.

Természetesen, tisztában vagyok azzal, hogy a 6. cikk (1) bekezdés a) pontja szerint is kezelhető lenne személyes adat, ez azonban kevésbé járható a valóságban, hiszen a

hozzájárulással megadott adatkezelés bármikor visszavonható, másrészt a hozzájárulás megadása például nagyobb csoportos érkezők esetén szinte kivitelezhetetlen részben a korlátozott intézményi források miatt, részben pedig egyéb objektív körülmények miatt, mint például az hozzájárulás megadására rendelkezésre álló idő egy rendezvény megkezdése előtt.

További szempont lehetne a 6. cikk (1) bekezdés e) pontja, mely szerint közfeladatot ellátó szerv feladatának gyakorlása során végzett adatkezelésre ez valós jogalap lenne. Bennem folyamatosan felmerült munkám során az a kérdés, hogy egy kamerás megfigyelő rendszer milyen közfeladat ellátásához kell? Ha kell, melyik jogszabály írja elő ennek alkalmazását? Jelenleg nem ismerek ilyen jogszabályt, nem ideértve a korábban már említett NISZ általi kamera és felügyeleti rendszereket, valamint a nemzetbiztonsági szempontú kivételeket.

Második korlátként jelent meg majd egy évvel a GDPR hatályba lépését követően a NAIH 2018-as beszámolója³, melynek a 36. oldalán a következőket olvashatjuk:

„Fontos kiemelnünk azt is, hogy egy közhatalmi tevékenységet vagy egyéb közfeladatot ellátó szerv – mint költségvetési szerv – minden közjogi és magánjogi jogviszonyának, és az ahhoz járulékosan kapcsolódó adatkezelési jogviszonyainak kizárólag közfeladatai ellátásával összefüggésben lehet alanya, ettől eltérő minősége fogalmilag kizárt. Ebből fakadóan e jogalap, mintegy magába olvasztja, elnyeli a további adatkezelési jogalapokat.”

Azaz a fentiekből következően más jogalap, mint a GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontja nem lenne alkalmazható közhatalmi szervek személyes adatok kezelése során. Ezzel egyet is értek, ha ez a szorosán vett közfeladatával összefüggésben merül fel.

De mi is az a közfeladat?

A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény⁴ 3.§ b. pontja a közfeladat fogalmát akként határozza meg, hogy „közfeladatot ellátó szerv az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint

---

³ NAIH – 2018 évi beszámoló 36.o.

⁴ A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény

jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv és személy.” Nem kerültünk sokkal közelebb a feladat konkrétabb meghatározásához, inkább csak az azt ellátó szerv vagy személyen keresztül próbálja magát a feladatot meghatározni.

Fiskális szempontból a közfeladat az a feladat, amely közpénzből kerül finanszírozásra. Az lehet, hogy egy adott tevékenységet, eszközt közpénzből működtet vagy szerzett be a közfeladatot ellátó intézmény, adatkezelési szempontból ez mégsem nyújt kellő támaszt, hiszen például egy közpénzen vett kamera nem jelentheti egyértelműen azt, hogy az azzal rögzített képek kizárólag közfeladat ellátása érdekében merülnének fel.

Álláspontom szerint bár a közfeladat nem csak határozathozattal vagy valamiféle hatósági döntéssel összhangban merülhet fel, például egy hivatal papírbeszerzése sem az, e tevékenysége mégis közfeladatával összefüggő érdekből merült fel, azonban még egy ilyen hivatalnak is lehetnek egyéb olyan tevékenységei, melyek semmiképp nem vonhatók közfeladatainak gyakorlása körébe. A hivatal által szervezett jótékonysági bál vagy Mikulás ünnepség semmiképpen sem nevezhető közfeladatnak legyen abba akár a hivatal összes dolgozója bevonva. Ilyen esetekben a GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontjára való hivatkozás, mint adatkezelési jogalap teljesen téves és félrevezető lenne.

Kényelem vagy valós megfontolás?

Tekintve, hogy maga a fenti éves beszámolót kibocsájtó NAIH is közhatalmi szerv, ezért saját adatkezelését is e körben határozza meg ezzel a tézissel. Számos előnye lehet az e fajta egyszerűsítő megközelítésnek, mint például nem kell minden egyes adatkezelés kapcsán a jogalapok megválasztásával bíbelődni, vagy adott esetben jogos érdek hiányában az érdekmérlegelés is megspórolható – természetesen figyelemmel a 6. cikk (1) bekezdés utolsó mondatára is, ami a 29-es munkacsoport felfogása szerint is csak az alaptevékenységgel! összefüggően jelenthet korlátot.

A kényelmi szempontokon túl még fontosabb kiemelni, hogy jogilag és társadalmilag is aggályos lehet az ilyen jellegű „hatósági kiszólás”:

- ad 1, az éves beszámoló bár magától a felügyeleti hatóságtól származik, annak jogi minősége, minősítése nem sorolja azt a jogszabályok közé, így annak szó szerinti követése komolyan megfontolandó, mivel az adatkezelők érintettekkel szembeni esetleges jogvitája során majd valamely bírói fórum előtt kell

megvédeni a jogalap választás indokát, ahol ugyebár nem lehet hivatkozni kötelező normaként a NAIH beszámoló tartalmára;

- ad 2, amennyiben végre eltekintenénk az ilyen korlátozó jellegű adatkezelési gyakorlat meghonosításától a jogalapválasztás vonatkozásában - melynek a magyar adatvédelmi jogban már lassan évtizedes hagyománya van, hiszen a 2011. évi CXII. törvény a információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról (továbbiakban: Infotv.) sem vette át a 95/46/EK irányelv (továbbiakban: Irányelv) több pólusú jogalapválasztási lehetőségeit, mellyel valós, tapasztalható alkalmazási nehézségeket okozott a GDPR hatályba lépését követően nem csak az adatkezelőknek, hanem még az adott területen jártas szakembereknek is - akkor a Hatóság általi minta kellő mértékben és minőségben állt volna rendelkezésre nem csak közhatalmi szervek, hanem a civil szféra egyéb szereplői számára is.

Az adatvédelmi hatóságnak komoly felelőssége, hogy az efféle kvázi „iránymutatásai” valamilyen jogi normaként jelenjenek meg, különös tekintettel a jogalapok megválasztása kapcsán.

Meddig tejed a közfeladat ellátásának a határa?

Az Alkotmánybíróság gyakorlata konzekvens a tekintetben, hogy bármilyen adatkezeléssel összefüggésben az érintettek jogait maga az állam is csak a szükséges és arányos mértékben korlátozhatja, jellemzően valamely alkotmányos érték védelme céljából. Az állam kinyújtott kezei - a közfeladatot ellátó szervezetek – ebből kifolyólag csak jogszabályi előírás alapján kezelnek/ kezelhetnek személyes adatokat (is), de csak közfeladataik ellátásával összefüggésben és annak erejéig! Ezen túlmenően nemcsak, hogy téves, hanem rendkívül veszélyes lenne olyan jogi teret engedni bármely szerv számára, amely a közfeladatain kívüli, egyéb feladatainak vagy akár adatkezeléseinek is közjogi minőséget titulálna. Ha ezt megengednénk, akkor kvázi jogi önkénynek biztosítanánk táptalajt. Példával szemléltetve, ha egy közfeladatot ellátó szerv kamerafelvétel általi adatkezelését közfeladat ellátása szerinti GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontjára alapozzuk, akkor az adott intézmény vagy szerv túlterjeszkedik a jogszabály számára biztosított felhatalmazáson, mivel Magyarországon jelenleg nincs olyan hatályos külön norma - sem hazai, sem uniós-, amely közfeladatot ellátó

szervezetek kamerafelvételeivel összefüggő adatkezelést az általános szabályozási körtől eltérően határozná meg.

Véleményem szerint éles határt kell húzni a közfeladatot ellátó szervek hatósági jogkörébe tartozó feladataik és a működési vagy egyéb kiegészítő, háttér feladataik között. E határ meghúzására a közfeladat fogalmának meghatározásával fentebb már kísérletet tettünk. Hatósági jogkör alatt továbbra is a klasszikus határozathozatali, engedélyezési, felügyeleti képességet és felhatalmazást értem.

Elfogadhatatlannak tartom azt a NAIH álláspontot miszerint a közfeladatot ellátó szerv mind magánjogi mind közjogi jogviszonyában kizárólag közfeladatai ellátásával összefüggésben lehet alanya. Abban a pillanatban, amelyben egy ilyen szerv nem a tevékenységével közvetlenül összefüggő szerepben lép fel, például munkaügyi kapcsolatai tekintetében foglalkoztatottjaival szembeni jogvitájában a hagyományos bírói út és eljárási rend vonatkozik rá is, így közjogi minősége ott elenyészik. Ezekben az esetekben is adott intézmény vagy szerv kiegészítő tevékenységeinek adatkezelése során a bevezetőben taglalt – GDPR szerinti – jogalapok közül kellene választani.

Érdekes megvilágítást adhat a témának, hogy hogyan kezeli NAIH a saját, nem közvetlenül a közfeladatának ellátásával összefüggésben kezelt személyes adatokat?

Az adatvédelmi hatóság saját adatkezelési gyakorlata mintha „megengedőbb” lenne e tekintetben vagy némileg finomodott korábbi álláspontja, ugyanis az utóbbi időben kiadott adatkezelési tájékoztatóiban az „Online”⁵ ügyintézés kapcsán az adatkezelés jogalapjaként a GDPR 6. cikk (1) bekezdés a) pontját, az érintett hozzájárulását és a gyakornoki jogviszony létesítésére irányulóan⁶ annak b) pontját, a szerződés teljesítéséhez szükséges adatkezelési jogalapot is alkalmazni engedi.

IV. JOGALAPVÁLASZTÁSON KÍVÜLI GYAKORLATI PROBLÉMÁK

1. Az iratkezelés gyakorlati dilemmái

Természetesen, a jogalapválasztás dilemmája szolgáltatja az egyik leggyakoribb

---

⁵ *Adatkezelési tájékoztató a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság "Online Ügyintézés" felületen keresztül végzett adatkezeléseire*

⁶ *Adatkezelési tájékoztató a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnak a foglalkoztatási és gyakornoki jogviszony létesítésének előkészítéséhez, illetve kezdeményezéséhez kapcsolódó adatkezeléseire*

fejfájásra az okot, de nem ez az egyetlen a közfeladatot ellátó szervek személyes adatok kezelési tevékenysége során. Mint az élet minden területén, az adatkezelés kapcsán is megemlíthető, hogy a rutin és a megszokás szolgáltatja a legnagyobb kellemetlenségeket.

Az egyik ilyen bevett szokás személyes tapasztalatom szerint a hivataloknál, önkormányzatoknál, hogy az érintettek igazolványait előszeretettel és többnyire indokolatlanul másolják.

Először is azt kell meghatároznunk, hogy mi minősül ilyen esetben adatkezelésnek. A GDPR 4. cikk 2. pontja szerint adatkezelésnek minősül: „a személyes adatokon vagy adatállományokon automatizált vagy nem automatizált módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, így a gyűjtés, ...” Ez azt jelenti, hogy az igazolványról készült másolatkészítés is. Az igazolvány másolata nem rendelkezik semmiféle bizonyító erővel, így nem alkalmas semminek az igazolására. (NAIH állásfoglalás⁷-2018/3654/2V). Az ilyen jellegű készletező adatkezelés ellentmond az adattakarékosság alapelvének, mely szerint a felvett adatköröknek a szükségesre kell korlátozódnuk, valamint ezzel együtt megfelelőnek és relevánsnak kell lenniük. További alapvető kritérium a célhoz kötöttség, ahol csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból történhet adatkezelés. A közfeladatot ellátó intézményeknél foglalkoztatott személyek az ilyen típusú adatkezelést jogszerűnek ítélik meg, mely rávilágít egy másik problémára, miszerint az itt foglalkoztatottak adatvédelmi és adatkezelési ismereteit bővíteni szükséges.

További megoldatlan probléma, hogy mi történjen a már lemásolt megszámlálhatatlan mennyiségű fénymásolatokkal?

Az adott intézmények kapacitásbeli leterheltsége mellett (munkaerőhiány) nehezen elképzelhető, hogy a korábbi akták felülvizsgálatára bárkinek is ideje vagy energiája lenne. A bizonyítási teher viszont az adatkezelőn marad, az így megőrzött anyagok szükségszerűségét neki kell majd tudni bizonyítani.

Hasonlóan nagy problémát jelent az erkölcsi bizonyítványok és másolatainak kezelése, különösen olyan munkáltatóknál, ahol a foglalkoztatni kívánt személyek munkába

---

⁷ NAIH/2018/3654/2V – Állásfoglalás az okmánymásolatok készítéséről

állásának feltétele a tiszta erkölcsi bizonyítvány megléte. Hosszas hadakozás közepette tudtam csak adott intézmény HR osztályának vezetőjével megértetni, hogy az erkölcsi bizonyítványok deponálása jogellenes. Tekintve, hogy az Infotv. 5.§ (7) bekezdése kimondja, hogy a bűnügyi személyes adatok kezelésére a különleges adatok kezelése az irányadó, különösen körütekintően kell eljárnia az adatkezelőnek, amennyiben ezen adatokat kezelni kívánja. A NAIH vonatkozó állásfoglalása⁸ (NAIH/2019/1073) is elegendőnek tartja az erkölcsi bizonyítvány bemutatását, illetve az utólagos bizonyításnak való megfeleléshez elegendő az erkölcsi bizonyítvány számának, kiállítási dátumának, érvényességi idejének, és a kiállító hatóság nevének rögzítése. Ezen adatokból pontosan rekonstruálható, hogy adott munkavállaló a foglalkoztatási jogviszony kezdetén az általa bemutatott erkölcsi bizonyítvány alapján erkölcsileg tiszta bizonyítvánnyal rendelkezett.

A fentiekhez hasonlóan továbbra is problémát jelent az aktákban megőrzött erkölcsi bizonyítványok kiselejtezésének szükségessége. Egy esetleges hatósági ellenőrzés során ismét adatkezelőn a bizonyítási teher ezek szükségességének igazolására vonatkozóan.

2. Adatvédelmi tisztviselői tevékenység betöltéséhez fűződő problémák

Nem csak az iratkezeléssel összefüggésben merültek fel gondok a közfeladatot ellátó szerveknél végzett munkám során. Számos esetben tapasztaltam, hogy az adatvédelmi tisztviselő megjelenése milyen zavart okoz az adott intézménynél.

Ennek első okaként jelölném meg az alapvető információhiányt. Jellemzően még a jogszabályi kötelezettséggel sem voltak tisztában az adott intézmények vezetői, hogy közfeladatot ellátó szervek esetében adatvédelmi tisztviselő alkalmazása kötelező. (GDPR 37. cikk (1) bekezdés a) pontja alapján) Ez nemcsak azért aggasztó, mert hiányzik a belső igény, hanem mert éppen a közfeladatot ellátó szervek esetében – tekintve, hogy többnyire állami, vagy részben állami feladatokat kell ellátniuk - joggal elvárható lenne egy hatékonyabb állami, adatvédelmi hatósági tájékoztatás, információáramlás. Sajnos, személyesen kellett megtapasztalni, hogy minisztériumi szinten sem volt adatvédelmi tisztviselő kinevezve több hónappal a GDPR hatályba lépését követően sem, az adott intézmény adatkezelésére vonatkozó tájékoztatók teljes

---

⁸ NAIH/2019/1073 - Tájékoztató az erkölcsi bizonyítványok kezeléséről

hiánya mellett. Joggal kérdezhetjük: Mit is várhatunk el ilyen jogalkalmazási gyakorlat mellett egy kistéleplési önkormányzattól?

Második okként látom a szaktudás hiányát, illetve annak megszerzésére irányuló igény csekély mértéket. Ebben persze szerepe van magának GDPR-nak is, ugyanis amikor az adatvédelmi szakember szükségessége egyértelművé válik az adott szerv vezetőinek számára, akkor részben anyagi természetű megfontolásokból, az adatvédelmi tisztviselő kinevezését házon belül próbálják megoldani, hiszen az adatvédelmi rendelet viszonylag puhán szabályozza az adatvédelmi tisztviselő kinevezésére vonatkozó kritériumokat. Itt kell megjegyezzük, hogy az Európai Adatvédelmi Biztos (továbbiakban: EDPS) álláspontja⁹ szerint elengedhetetlen az adatvédelmi tisztviselő tevékenységéhez az adatvédelem szakértői szintű ismerete. Nem elegendő pusztán a jogi tudás, rendelkeznie kell üzletmenetre és az adatkezelő szervezeti struktúrájára való rátekintéssel is. Sőt mind ehhez mértéket is állít, mégpedig az adott adatkezelés védelmi szintjéhez igazítva azt.

A szükséges szakértelemmel a 29. cikk szerinti munkacsoport is foglalkozik¹⁰, amely szerint az adatvédelmi tisztviselő szakértelmének egyenes arányban kellene állnia az adatkezelő által folytatott adok mennyiségével, azok bonyolultságával és érzékenységgel is.

A házon belüli megoldás a tekintetben öröndetes lenne, hogy a DPO feladatainak ellátására kijelölt személy kellő ismerettel rendelkezhet az adott intézményen belüli adatkezelési folyamatokról. Másrészt viszont a tapasztalat azt mutatja, hogy még az olyan szerveknél is, ahol több tucat jogi és informatikai végzettséggel bíró személy áll rendelkezésre - az adatkezelés rendkívül speciális és összetett jellegéből adódóan - nem található olyan valós szaktudással rendelkező kolléga, aki az adatvédelmi tisztviselői feladatok ellátására alkalmas volna. A házon belüli megoldás - tapasztalatom szerint - első nekifutásra sokszor még összeférhetlenséget is szül. Az általános adatvédelmi rendelet nem zárja ki, hogy a DPO más feladatokat is ellásson, viszont ezen feladatok nem járhatnak azzal, hogy az adatkezelő helyett az adatkezeléssel összefüggésben

---

⁹ https://edps.eu.europa.eu/data-protection/reference-library/data-protection-officer-dpo_en

¹⁰ WP243 rev.01, 13.o.

döntést, célt vagy eszközt határozná meg. Tipikus összeférhetlenség áll fenn olyan munkakörök esetében, mint a HR-vezető, informatikai vezető, vagy éppen az adott intézményvezetői pozíciók, legyen annak bármilyen megnevezése (igazgató, jegyző, elnök, stb.).

Harmadik okként említhetjük az adatvédelmi tisztviselő számára biztosított tág jogköröket. Ez önmagában helyes és szükséges, hogy munkáját megfelelően tudja elvégezni, mégis az adott közfeladatot ellátó szervek vezetői kellő gyanakvással tekintenek egy olyan új „kollégára”, akinek – bár nem fiskális szempontból – mindenre betekintést kell engedniük, hogy az adatkezelési folyamatokat feltérképezze. Ezt fokozza, hogy munkájával összefüggésben nem is utasítható, bár ez nem zárja ki, hogy akár egy belső ellenőrzés véleményezze munkáját vagy javaslatokat fogalmazzanak meg. A 29-es munkacsoport fentebb idézett ajánlása szerint a DPO-t minden vezetői ülésre meg kellene hívni legalább az adatvédelmet érintő kérdésekben. Az egyéb vezetői üléseken való részvétele viszont betöltött tisztségét erősíti a szervezeten belül.

3. Adatállomány leltár feltérképezésének nehézsége és kettőssége

Sajátos kettősség jellemzi e tekintetben a közfeladatot ellátó szervek felkészültségét és naprakészségét. Azon adatkörök esetében, amelyek a klasszikus közfeladat ellátásából fakadnak, szinte kivétel nélkül, rendszerezetten rendelkezésre állnak. Ez nagy részben a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános szabályairól szóló 335/2005. (XII.29) Korm. rendeletnek és a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvénynek köszönhető, melyek alkalmazása minden közfeladatot ellátó szerv esetében kötelező. Ez vonatkozik mind a papíralapú, mind az elektronikusan keletkezett iratokra. Ennek körében az adott szervezet vezetéséért felelős személynek biztosítania kell az adatok naprakészségét, integritását, bizalmasságát, a jogosultsági szintek elhatárolását. Az adatállomány feltárása ilyen rendszerezett körben könnyen, világosan megtehető. Még ha terjedelmük jelentős is, jellemzően nem okoz gondot azok adatkezelési szempontból történő összegyűjtése.

A másik oldalon viszont szembesülünk a végletekkel. Az adatkezelőknek az adatvédelmi tisztviselő megérkezésig szinte fogalmuk sincs olyan adatkezelésekről, mint

- a hivatali járművekben alkalmazott GPS-ek által gyűjtött adatokról, vagy

- portaszolgálaton a beléptetéskor megadott személyes adatok felvehető köreiről, jogalapjáról, megőrzési idejükről, vagy éppen
- a kamerás felvételek őrzési idejéről, a felvételekbe való betekintési jogosultságokról, illetve nem utolsó sorban
- a honlapok használata során begyűjtött látogatói személyes adatokról.

Ezek háttérében a már korábban is felvázolt információ és szaktudás hiányát találjuk. Persze, adott adatkezelőt praktikus szempontok vezetnek, amikor például a hivatali, a járművek üzemanyagfogyasztását visszaszorítandó, járműkövető rendszereket telepít a gépkocsikba. A gond az, hogy a gazdasági célú megközelítés már a közfeladatot ellátó szervezetek esetében is felülírják – az eddig kialakult gyakorlat szerint - az adatkezeléshez kapcsolódó jogkövető magatartást. Azonban ez a fajta tudatlanságnak beláthatatlan következményei is lehetnek. Találkoztam munkám során olyan hivatallal, amely gépjárműveinek adatait többszörös adatfeldolgozói lánc végén amerikai vagy kínai szervereken tárolták. Ez rögtön felveti a harmadik országba irányuló adatkezelések problémakörét.

Kérdem én, hogy ilyen esetekben milyen módon garantálhatók az érintettek adatkezeléshez fűződő jogai?

Nemzetbiztonsági kérdéseket is felvethet, ha például egy kormányhivatal teljes járműflottájáról, annak mozgásairól, és annak gyakoriságáról külföldi államok, cégek szerezhetnek tudomást.

Természetesen, a fenti adatkezelési tevékenységekhez kapcsolódó adatkörök pontos meghatározása vagy egy adatfeldolgozói lánc feltérképezése már igazi kihívást jelent majd az adatvédelmi tisztviselő számára, nem beszélve arról, hogy az imént említett példák csak néhány tipikusan „elfelejtett” adatkezelési tevékenységet ismertetnek. A listát bővíthetnénk még akár az adatkezelési tájékoztatók jellemző hiányával, vagy az egyre inkább divatos közösségi oldali jelenléttel összefüggésben felmerült disszonanciákkal.

Mint a fenti példákból is látható az adatkezelés elbogatellizálása komoly következményekkel járhat a közfeladatot ellátó szervezetekre nézve is tekintve, hogy az

adatkezelésük során vétett hibák nem csak az adatvédelmi hatóság asztalánál állhatnak meg. Egy közigazgatási bírsággal nem valószínű, hogy sokáig meg lehet úszni, hiszen az érintettek számára nyitva áll a bírói jogérvényesítés lehetősége is, amely adott esetben sokkal súlyosabb következményekkel járhat, nem feltétlenül anyagi szempontból. Egy presztízsveszteség, a hivatalba vetett bizalom megingása több kárt okozhat, mint néhány milliós bírság. Lásd példaként a Budapesti Rendőrfőkapitányság esetét.¹¹

V. MEGOLDÁSOK KERESÉSE

Jelen műben eddig a közfeladatot ellátó szervek adatkezelési problémáit taglaltuk. Ebben a fejezetben megpróbálunk a már felvázolt kérdésekre választ találni, esetleg építő megoldásokat javasolni.

1. Iratkezelési problémakörhöz kapcsolódó megoldási javaslatok

Legfontosabb lépés, hogy az igazolványok másolatát és az erkölcsi bizonyítványok „betárolását” abba kell hagyni. Ezzel legalább nem nő tovább a jogellenesen kezelt aktakupac, és jogkövető magatartásra térünk rá.

Második lépésben törekedni kell arra, hogy a GDPR hatályba lépéséig visszamenőleg fokozatosan leválogassuk az ilyen dokumentumot tartalmazó aktákat. Fel kell mérni, hogy körülbelül melyik osztályon vagy részlegen, milyen ügyfélforgalom mellett, mekkora méretet ölthet ezen dokumentumok mennyisége.

Harmadik lépésben pedig a GDPR-t megelőző időszak iratai közül is selejtezzük ki az így keletkezett iratokat.

2. Az adatvédelmi tisztviselői tevékenységre és a tudatosság növelésére irányuló javaslatok

Javaslattal állnék elő, hogy az összes közfeladatot ellátó szerv jelezze az irányító hatóságának - ha van ilyen -, hogy az adatvédelmi tisztviselői tevékenység szervezetükénél nem kellően megoldott (ha egyáltalán nincs, vagy csak a pozíció betöltése miatt tényleges szaktudás nélküli kolléga tölti be). Azon intézmények esetében, amelyeknek nincs irányító hatósága, pl. önkormányzatok esetén, ott

---

¹¹ <https://www.naih.hu/files/NAIH-2019-2471-hatarozat.pdf>

javasolnám, hogy az egyébként is törvényességi felügyeletet gyakorló kormányhivatalok felé jelezzék ez irányú igényeiket.

Kisebb önkormányzatoknál - a régi körjegyzőséghez hasonlóan – közös DPO lenne kinevezhető tekintve, hogy azonos méretű és feladatot ellátó települések esetén az adatkezelési tevékenységük nem sokban térhet el egymástól.

Képzett DPO-kal kell kiváltani a valós tárgyi tudás nélküli munkatársakat. Ehhez még több hatósági képzésre és egyetemi szakoktatásra lenne szükség, hogy országos szinten is megvalósuljon, és ne csak a főváros vagy a nagy cégek jussanak komoly szaktudással rendelkező kollégával.

3. Az adatállományleltár felállításához kapcsolódó megoldási javaslatok

A különböző szakrendszerek egységesítésére lenne szükség az egyszerűbb és gyorsabb adatállományfelmérésre és kezelésére.

Megyei vagy regionális szinten az azonos tevékenységet ellátó szervezetek adatvédelmi tisztviselőit rendszeres, kötelező konzultációkra hívnám össze, így pl. külön a kórházak vagy egyéb egészségügyi szolgáltatókat, és külön az önkormányzatokat.

VI. ÖSSZEGZÉS

Jelen mű egyik célja, hogy annak átolvasását követően a bevezetőben felvetett kérdésekre megtalálja a válaszokat. A válaszok keresése során megállapíthattuk többek közt, hogy a közfeladatot ellátó szervek számára is valós lehetőség áll fenn a jogalap megválasztására. Megállapíthattuk azt is, hogy a közfeladatot ellátó szervek esetében bár a 6. cikk utolsó mondata meglehetősen sarkosan fogalmaz, egyre inkább körvonalazódnak látszik egy olyan gyakorlat, amelyben ezen szervek adatkezelésére, ha az nem kifejezett közfeladatával összefüggésben merül fel, a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja alkalmazható. Választ nyerhettünk a kamerás rögzítő rendszer általi adatkezelés jogalap választására is, melyben bár szembe megy a NAIH jelenlegi gyakorlatával, egyértelmű állásfoglalást tudott jelen mű meghatározni.

További célként határoztuk meg a gyakorlatban felmerülő jogalapválasztással összefüggő és azon kívüli problémák feltárását és azokra megoldási javaslat kidolgozását.

Tekintve, hogy jelen mű egy gyakorlati képzés záróakkordja, célunk sem lehetett más, mint gyakorlati ismeretekről való számadás. Munkánk során összegyűjtött, életből merített példákkal kívántuk tarkítani jelen mű színvonalát.

Befejezésül

Mint gyakorló adatvédelmi jogász elfogult vagyok az adatvédelem kapcsán, de ne feledjük, hogy munkánkat nem csak az érintetti jogokra figyelemmel kell végeznünk, sokkal inkább az adatkezelők szándékait is szem előtt kell tartasuk, mivel éppen az adatkezelők napi tevékenysége által életre hívott adatkezelés terjedelme és mértéke fogja meghatározni, hogy az adatkezelésre vonatkozó jogszabályi előírások miként hajlanak meg a társadalmi fogadtatás hatására.

VII. FORRÁSOK

FELHASZNÁLT IRODALOM

- A GDPR magyarázata
JÓRI (Jóri András – Soós Andrea Klára – Bártfai Zsolt – Hári Anita;,
HVG Orac Budapest, 2018.
- Magyarázat a GDPR-ról
Szerk: Péterfalvi Attila, Révész Balázs, Buzás Péter
Wolters Kluwer Hungary, Budapest, 2018.

INTERNETES FORRÁSOK

- Vélemény az Európai Adatvédelmi Testület 2/2019. Iránymutatásának tervezetéről
Dr. Bártfai Zsolt, 2018
GDPR.JVGORAC.HU – URL: <https://gdpr.hvgorac.hu/velemeney-az-europai-adatvedelmi-testulet-2-2019-iranymutatasanak-tervezeterol/>
Letöltés ideje: 2019. november 18.
- A GDPR jogalapjairól – 1. rész
Bártfai Zsolt, 2018.
JOGASZVILAG.HU – URL: <https://jogaszvilag.hu/szakma/a-gdpr-jogalapjairol-1-resz/>
Letöltés ideje: 2019. november 18.

HIVATKOZOTOZOTT JOGSZABÁLYOK

- AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2016. április 27-ei (EU) 2016/679 RENDELETE a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet)
- Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról
- Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.)
- A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.)

- Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. tv. (Info tv.)
- A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény
- közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános szabályairól szóló 335/2005. (XII.29.) Korm. rendelet

EGYÉB UNIÓS ÉS HAZAI JOGFORRÁSOK, SOFT LAW

- Az Alkotmánybíróság 35/2002. (VII.19.) AB határozata
- A NAIH 2018. évi éves beszámolója – URL:
<https://www.naih.hu/files/Beszamolo-2018-MR.PDF> – letöltés: 2019. november 19.
- NAIH állásfoglalás 2018/3654/2V – Állásfoglalás az okmánymásolatok készítéséről
- NAIH/2019/1073 - Tájékoztató az erkölcsi bizonyítványok kezeléséről
- https://edps.eu.europa.eu/data-protection/reference-library/data-protection-officer-dpo_en
- Adatkezelési tájékoztató Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnak a foglalkoztatási és gyakornoki jogviszony létesítésének előkészítéséhez, illetve kezdeményezéséhez kapcsolódó adatkezeléseikhez – URL:
https://naih.hu/files/06_AK_TAJ_HR-IN_20190705.pdf - letöltés: 2019. november 4.
- Adatkezelési tájékoztató a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság „Online Ügyintézés” felületen keresztül végzett adatkezeléseikhez -URL:
https://www.naih.hu/files/24_AK_TAJ_online-ugyintezes_20190705.pdf - letöltés: 2019. november 18.
- WP243 rev.01, 13.o. iránymutatás az adatvédelmi tisztviselőkkel kapcsolatban